Ludas Matyi

VI. évfolyam, 3. szám
1950 január 12.

Ahogy azt Morriska elképzeli...

Morris, amerikai tábornok: Uraim, a civilizációt meg kell menteni s ebben önöknek nagy gyakorlatuk van...

Miért védi Amerika a japán háborús bűnösöket?

— De tábornok úr, engem is ezekkel az átkozott bacillusokkal öltek meg!
— Ez biztos?
— Persze, hogy biztos.
— Akkor jó, legalább ki van próbálva.

Bevin levele Csu-En-Lajhoz

Excellenciám értesíti Excellenciádat, hogy őfelsége kormánya mindazokkal, akiket illet és mindazokkal, akikkel illett, megbeszélve, áttekintve, fontolóra véve és megvizsgálva a kínai néphadsereg erőszakos, de hathatós magatartásának földrajzi és politikai következményeit ama szempontból, hogy őfelsége kormánya vajjon abban a helyzetben van-e, majd továbbá meghallgatva az erőszakügyi szakértőket és az erős-szagügyi szakértőket, úgy találtuk, hogy őfelsége kormánya nyakig abban a helyzetben van.

Amidőn ezt Excellenciádnak azzal az örömmel hozom tudomására, amely öröm a Brit Államszövetség jelenlegi helyzetének és jövőbeli reménységeinek teljesen megfelel, egyben legyen szabad kifejeznem őfelsége kormányának azon elszánt óhaját, hogy a két nép között a múltban fennállott és mulandó világnézeteken felülemelkedő üzleti kapcsolat a jövőben is fennmarad azzal a különbséggel, amelyben majd csak megegyezünk valahogy. Egyben felhívom Excellenciád figyelmét arra, hogy ezen elismerő levelemmel egyidejűleg nyilatkozatot adtam néhány hírügynökségnek a bolsevizmus terjedésének kívánatos megakadályozásáról, de ezzel sem az új Kínát megbántani, sem régi koncesszióinkat kérdésessé tenni szándékomban nem állt, nem áll, és nem fog állni.

Vagyok Excellenciádnak Excellenciája.

Ernest Bevin.

Egy amerikai jegyzék születése

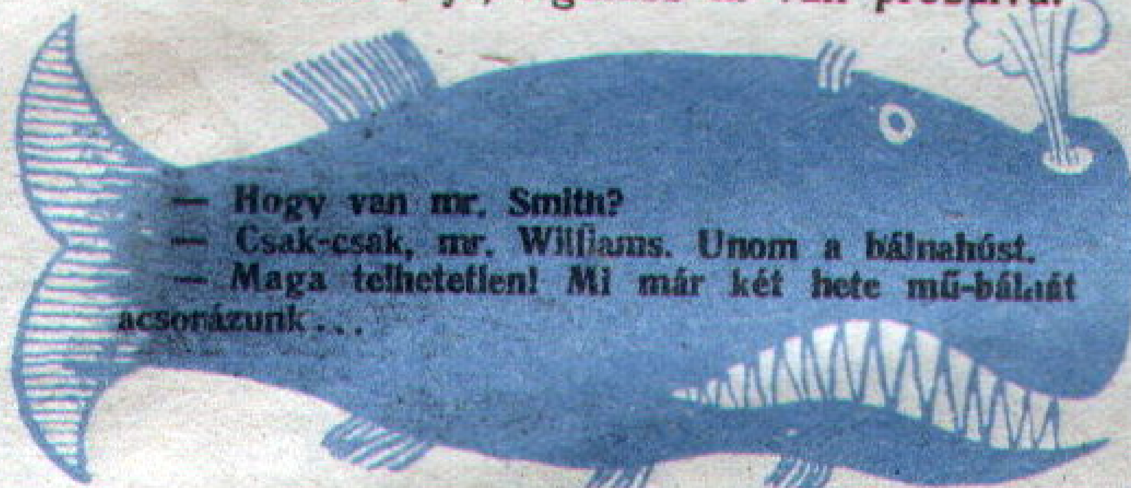

— Ejnye kisasszony, hogy is mondják azt magyarul, hogy spion?
— Kém.
— Az nem hangzik jól. Nevezzük inkább a szabad világ képviselőjének.

Úgy, ahogy mondja!

— Halló, ott Kovács ügyvéd úr? Itt 129—540!

A visszhang

1949-es előjegyzéseit teljesítette. Azok az üzemek, akik a most következő hetekben kabarénkat szívesen látják vendégül, társulatunkat előjegyezhetik szerkesztőségünk telefonszámán (127—750, 128—031). Megemlítjük, hogy másfélórás műsorunkban a Nemzeti Színház művészein, Somogyi Erzsin, Peti Sándoron és Pásztor Jánoson kívül fellépnek a Ludas Matyi rajzolói és munkatársai, valamint Lantos Olivér is. Kabarénk díjmentesen látogat el az üzemi dolgozókhoz.

APRÓHIRDETÉSEK

KERESÜNK olyan hiszékeny egyéneket, akik még most is bedőlnek az atommonopólium blöffjének. Leveleket „Balek" megjelöléssel New-York Times-Herald kiadóhivatalába kérünk.

KÉMEKET, kártevőket, diverzánsokat alkalmazunk a népi demokráciák részére. Ajánlatok küldhetők „Biztosan lógni fog" jeligére Titó és Rankovics kémközpontnak Belgrádba.

JÁNOSKA FELOLVAS

— Villanyfényben fog fürödni minden falu, egészséges lakóházak lesznek, cipő, ruha, mozi, jó utak, kutak, iskolák, könyvtárak, jólét, boldogság mindenkinek!
— Mit mesélsz, kisunokám?
— Nem mese ez, nagyanyám, hanem az ötéves terv.

Ez a példány sajnos hiányzik a gyüjteményből.

Amennyiben önnek megvan és szívesen megosztaná, kérem jelentkezzen a www.ludas-matyi.com oldalon lévő elérhetőségen.

Ez a példány sajnos hiányzik a gyüjteményből.

Amennyiben önnek megvan és szívesen megosztaná, kérem jelentkezzen a www.ludas-matyi.com oldalon lévő elérhetőségen.

Ez a példány sajnos hiányzik a gyüjteményből.

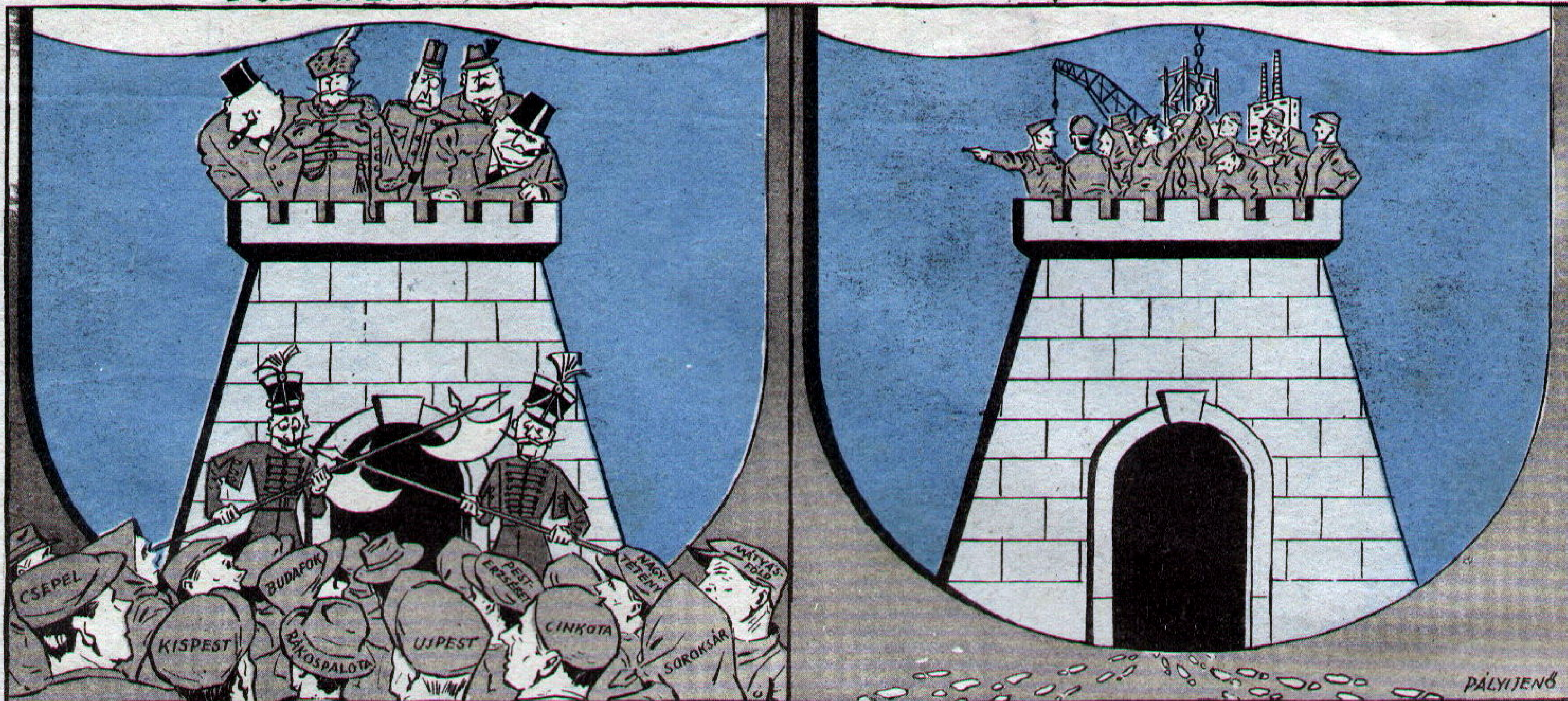
Amennyiben önnek megvan és szívesen megosztaná, kérem jelentkezzen a www.ludas-matyi.com oldalon lévő elérhetőségen.

Ez a példány sajnos hiányzik a gyüjteményből.

Amennyiben önnek megvan és szívesen megosztaná, kérem jelentkezzen a www.ludas-matyi.com oldalon lévő elérhetőségen.

KÉT CÍMER

BUDAPEST 1940 — **NAGYBUDAPEST 1950**

A tőkések és reakciós urak megakadályozzák az egyesülést. — A peremvárosok diadalmasan egyesültek Nagybudapestté.

Egy középkori kínzókamrában

Tito: Milyen kezdetlegesek ezek a középkori kínzóeszközök. Ebben is mennyit fejlődtünk!

Hangtalan Heti Híradó

Feltalálták a fájdalomnélküli szülés szerét. Truman bácsi nagy mennyiséget rendelt a szerből, hogy ne fájjon neki az új népi Kína megszületése.

Felavatták az új Hernád-hidat. Ez a reakciós bácsi így nyilatkozott: „Ez is valami?! Éppen csak elér az egyik parttól a másikig."

Szabó László nagymester hastingsi győzelme nem keltett meglepetést Angliában, mert ott már hozzászoktak a keletről kapott sakk-mattokhoz.

Bécsiszelet REKAMIÉVAL

Kaposi Pál, aki évtizedek óta üldözi a Találmányi Hivatalt felfedezéseivel és aki eddig — mint állandó pénzzavarából is megállapítható — mindent feltalált, csak sajátmagát nem találta fel, — sugárzó arccal szólított meg a Nemzeti Színháznál, ott ahol a 6-os megáll

— Látja? — kérdezte a szemközti KÖZÉRT-fiókra mutatva.

— Látom — vallottam be. Minek is tagadtam volna.

— Fejedelmi falatokat kapni ott. Már házhoz is küldik! A KÖZÉRT népbüffében már 3.50-ért remek bécsiszeletet adnak.

Egyre nagyobb lelkesedéssel szavalta:

— Sonka, kaviár, vad, hal, s mi jó falat, szemszájnak ingere...

— Nézze, Kaposi — intettem le. — A KÖZÉRT-nek nem kell a maga reklámja, megy az magától is.

Elkomorodott és szomorúan mondta:

— És mégis hiányzik onnan valami. Mit csinál mindig ebéd után?

— Egy óra ebédidőm van, közel lakom a szerkesztőséghez és így egy negyedórára mindig ledőlhetek.

Diadalmasan harsogta:

— Na látja! Ez hiányzik a KÖZÉRT-ből!

— Hogy képzeli? Nem lehet végigheveredni a pulton

— Persze, hogy nem lehet. Ez a hiba a KÖZÉRT-ben. Be kell vezetni a lefekvéses menüt. A büffé mellé pihenőt kell berendezni. A bécsiszelet akkor nem 3.50 lesz, hanem rökamiéval együtt 4.— forint. Aki negyedóránál tovább fekszik, az 15 percenként még 50 fillért ráfizet. Borjúpörkölt dívánnyal 4 forint. Tormásvirsli heverővel 3 forint. Aki akarja, feketéjét a díványhoz hozathatja.

Halkan tette hozzá:

— Persze, kell egy nyugalmazott díjbirkózó, vagy boxoló is az üzemben.

— Minek? — csodálkoztam

— Nézze, lesznek sokan, akik bliccelni akarnak. Hozatnak három feketét és órákig alszanak. Jóízűen horkolnak abban a biztos tudatban, hogy majd meglógnak a fizetés elől.

— És mi lesz azzal, akire majd gyanakszik a díjbirkózó?

— Kiveri az álmot a széméből...

Kultúrgyorsfénykép

(Miként a lapok megírták Portoricoban 690.000 néger gyerek jelentkezett iskolábajárásra, ebből azonban az USA tanügyi hatóságok 290.000-et nem vették fel, azzal az indokolással, hogy így is éppen elég négergyerek jár iskolába.)

JACKIE (kis négergyerek): Főigazgató bácsi kérem...

MR. BABSON (ordít): Kikérem magamnak! Ha velem beszélsz, akkor hallgass!

JACKIE: Én...

MR. BABSON: Mi az, hogy én? Egy néger használja ugyanazt a személyes névmást, amit én használok! Most kénytelen leszek fertőtleníttetni a személyes névmást!

JACKIE: Tanulni szeretnék!

MR. BABSON: Haha! Most már tanulni szeretne! Akkor jutott volna eszedbe, mielőtt néger lettél! Most már késő!

JACKIE (sírva): De bácsi kérem... Én csak írni és olvasni szeretnék megtanulni...

MR. BABSON: Hát látják, ez a néger szemtelenség! Nekem, aki Texasban seriff voltam és Portoricoban tanügyi főigazgató vagyok, elég, hogy olvasni tudok és ez a néger kölyök írni is akar tudni...

Amerika meg akarja vetni a lábát Formozán

— Így megvolnék valahogy, csak ne fújjon a szél.

Új intézmény a fővárosban

Egyik virág a másikhoz: Gyere öregem, menjünk a virágcsárdába! Leszopjuk magunkat a sárga földig...

Ludas Matyi AZ ÜZEMBEN

Meg lehet ismerni!

— Bemutatom az új élmunkásunkat.

Ez igen!

— Jóvágású fiú ez a Pista!
— Meghiszem azt! 1800 százalékot vág.

Pofára megy minden

Ezt a Mócsingot érdemes jobban megnézni. Megnemértett ember. De tehetség. Ő legalábbis gyakran hangoztatja. Egyébként a korongozóban dolgozik. Ha kedve van. Dehát hangulatember. Főfoglalkozása — készül a nagy kiemelésre.

Aszongya néha. Nem is néha. Gyakran:

— Nálunk pofára megy minden, az igazi tehetséget nem veszik észre, — és keservesen nevet. Fanyarul, mert ő egy bölcs. Kiváló egyetemi tanár lenne. Hallgasd csak!

— Itt rohadok a korongozóban, pedig micsoda egyetemi tanár lehetnék. Vagy ezredes. Vagy főispán. Vagy miniszter. Mindenesetre tiszta fejestípus vagyok.

Tényleg nagy feje van. Hogy mi van benne? Az sem rejtély.

— Nem is lesz belőlem sose nagyfejű — mondja. — Amiben úgye téved, dehát megsértődik a drágám, ha felvilágositod.

— Nem akarom kiemelni magam — mondogatja naponta hatvankatszor. — Emeljenek ki az illetékesek, de talán a Cser, a Slezák, a Csinder rászolgált a Pártom bizalmára? — Természetesen munkaidő alatt mondogat. Nem párttag különben, viszont a szakszervezetnek régi nem fizető tagja. Negyvenhatban azonban négy párt is élvezte bizalmát. Paraszt-, kisgazda-, szocdem-, kompárt.

— Okos sorrend, mi, asszony? — mondta néha a feleségének. Nem volt okos. Sem ő, sem a sorrend.

— Az a szűrés is! — állt neki a multkor nagy lélegzettel. — Eh, pofára megy minden. Aki hajbókol, az a császár. Úgy bizony.

— Szabadság titkár elvtárs édes. Javul-e már az a titkári furunkulusa? Ó, hogyne javulna, gyönyörűen javul. Vagy: Főmérnök szaktárs kisztihand, szépséges becses neje hogy van? Csoda nő a neje, a becses.

Ez a Mócsing-féle önérzetes tónus. Mostanában gyakran mondogatja cigarettát sodorgatva:

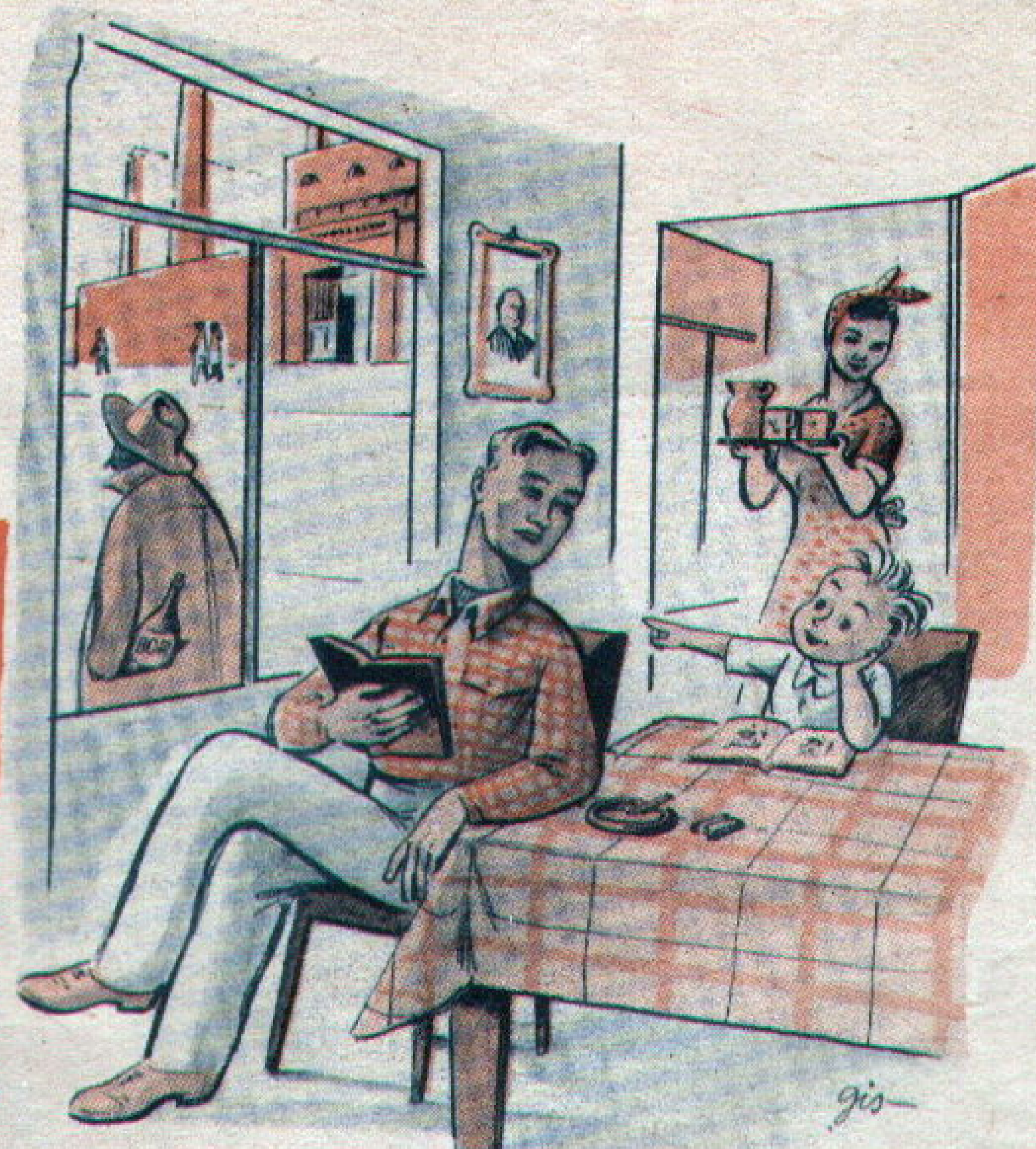
— Engem nem fognak kiemelni. Soha. Igy kallódik el egy káder. Igaz-e Tibi, igy kallódik el?

— Dolgozz, akkor nem kallódsz el. Az ám, — és köp egyet. — Tegnap sem csináltam semmit. — Dehát az esti mozgalmi munka a tömegszervezetekben kimeriti. Sok helyen tag. Ahol csak lehet. Tag. Ő a szürke tag. Minden műsorosestén ott van. Főleg a büffé műsorát kedveli.

Tegnap nagy öröm érte. Pardon. Csak öröm. Bocsánat. Mindössze meglepetés. Kiemelték. Eleinte még reménykedeit, hogy a Tervhivatalba, de leredukálódott a szomszéd műhelyre. Kicsit nehezebb korongok, kicsit nehezebb munka, de különben neki úgyis mindegy. Majd ott kézbeveszik a sztahánovistát, — mondta a csoportvezető.

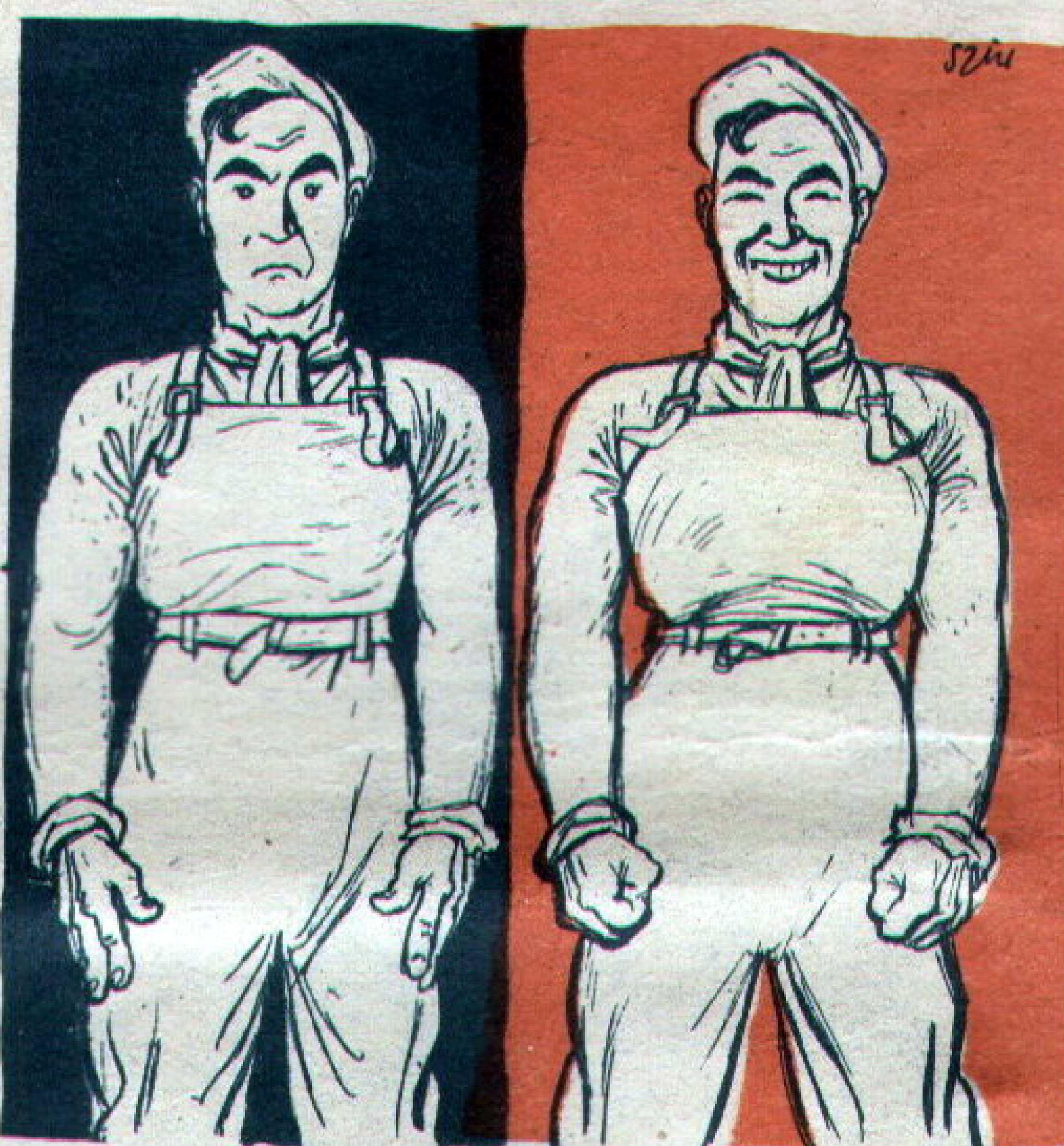
— Eh, — mondogatja újabban, — nem érdemes élni. Ahelyett hogy államtitkárt csinálnának belőlem, eh . . . — hát nem pofára megy itt minden?

Nagy S. József

— Apu, mostanában, amióta sztahánovista vagy, nem barátkozol a szomszédbácsival?
— Nem, mert neki még most sem változott meg a munkához való viszonya, illetve munkától való iszonya.

Bánat és öröm

— Miért olyan szomorú sztahánovista elvtárs?
— Megdőlt a rekordom.

— Miért olyan vidám, sztahánovista elvtárs?
— Mert én magam döntöttem meg.

Elvtársak! Írjatok még többet a Ludas Matyi üzemi rovatába!

Gépkongresszus

Nagygyűlést tartottak az egyik váciúti gyár gépei. A zsúfolásig megtöltött teremben egy stószreszelőt sem lehetett volna leejteni, annyi volt a nép, illetve a gép.

A ballonfúvó automata elnökölt, az előadói tisztet pedig egy sorozathúzó és egy gyorsvágó esztergapad töltötte be. Rendezők a fürge kis fúrógépek voltak.

Az elnök nagy szusszanással nyitotta meg az ülést:

— Kedves gépbarátaim! Egy rejtély megoldása végett jöttünk össze. Tudjuk, hogy az embereknek van egy új fűtőanyaguk, egy titkos szerük. amely élteti és serkenti őket. Ezt kell kikutatnunk.

Ezután a sorozathúzó automata lépett az emelvényre és így beszélt:

— Gépek! Követeljük a titkos szer használatának reánk való kiterjesztését! Mert, hogy ilyen létezik, az biztos. Én mindent megteszek, hogy bosszantsam az embereket, de hiába. Ha megállok, jön az a nagykezű Leviczki és megjavít. Látjuk a kaján mosolyt a Márhoffer arcán, ha nála áll meg valamelyik gépkollégánk. Menni fogtok nyavalyások és tényleg megyünk és az emberek arca örömtől ragyog. Termelni, termelni, mindig termelni! Miért? Minek? Kinek? Erre kérünk választ!

Dörgő taps után egy egész kis présgép, egy öttonnás kért szót:

— Én alig két hete csíptem meg egy nő ujját, de már másnap egy másik nyomkodta a pedálomat lelkesen. Nekem az a gyanúm, hogy ehhez a lelkes, céltudatos munkához valami köze van annak a szónak, amelyet oly gyakran hallok mostanában a rajtam dolgozó emberektől. Ez a szó pedig a szocializmus. Ez olyan valami, aminek bűvös ereje van. Azelőtt örültek, ha eltörtük valamelyik alkatrészünket. Legalább pihenünk, mondották. Most? Úgy vigyáznak ránk, mintha az övék lennénk.

— Én már ilyesmiről hallottam — szólt közbe az egyik hegesztőapparátus.

Egy huszonöttonnás présgép volt a következő felszólaló:

— Igazat adok az előttem szóló gépkollégámnak, én is hallottam, amikor az egyik ember azt modta a másiknak, hogy az ötéves terv meghozza a szocializmust! Azóta se nappalunk, se éjjelünk. Fordulatszámunkat emelik, holmi gyorsvágásokat vezetnek be, ők keresnek és boldogulnak, mi meg csak dolgozunk. Mehet ez így tovább? Lázadjunk fel!

Óriási lett erre a zaj. Egy síklapköszörű hangos fütyülésbe kezdett. De erre az asztalra csapott az elnöklő ballonfúvó:

— Ezt nem tűröm, csendet kérek!

Ijedten hallgatott el a sok rácsterkelő, spiralizáló, fogaskerékmaró és egyéb népség, illetve gépség.

— Gépek — kezdte a ballonfúvó, folyékony üveget okádva dühében. — Most új korszakot élünk. Az emberek a szocializmust építik, a gyár most azé, aki dolgozik, tehát az emberek féltő gonddal vigyáznak rá. Én azt javasolom, viszonozzuk ezt azzal, hogy mi is odaadóan szolgáljuk az embert. Fogadjuk tehát mi is el a szocializmust célnak!

Dörgő taps. Szavazásnál a szocializmust megszavazták, a reakciós huszonöttonnás présgépet pedig egyhangúlag gépjelöltté minősitették vissza.

Ezzel az ülés véget ért, az elnököt csapágyaikra emelve vitték ki a teremből.

Missik Rezső

Ludas Matyi
Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Lapkiadótulajdonos: SZABADSÁG lapkiadóvállalat.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750
Szikra Nyomda NV. V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.